

Frank Gábor (1971–1974)

Hogy került a Kollégiumba?

Korlátozott számú hely volt, 1971 februárjában kerültem be, egy üresedés után. Előtte a József Attila Kollégiumban laktam, tehát már ismertem az Eötvöst, annak tagjait (Scherer Ferenc, Garab Győző, Sipos Misi), akikkel jókat beszélgettünk. Garab Győző lehetett akkor a titkár, aki konkrétan megkeresett. Volt felvételi elbeszélgetés, el kellett mondanom, hogy mivel foglalkozom, hogy mi érdekel, jók voltak a tanulmányi eredményeim. Akkor még főleg történelem vonalon ambíciózus voltam, így felvettek. Annak idején hiány volt bölcsészekből, mert végzett egy nagy bölcsész generáció: Pordány László, Masát András, Ötvös Péter, Ecsedy Pista. Voltak bejáró és visszajáró tagok is, magunk közé tartozóknak éreztük őket. Komlói Sanyi vett pártfogásába; friss házasként ott lakott a harmadik vagy negyedik emeleten. Más kollégiumok tartózkodóak voltak az Eötvös ú. „elitista” szemléletével szemben.

1972 nyarára nagy átalakulások következtek be a Kollégium életében, melyekben nagy szerepet játszott. Hogy alakult át a Kollégium?

Grasselly Gyula professzor úr, Gyula bácsi szorgalmazta ezeket elsősorban, a Kollégiumot 1956-ban újjáalakító igazgató, aki még az én időmben is aktívan részt vett a Kollégium életében. Az igény azért merült fel, mert a sok bejutni vágyó hallgatónak nem volt elég hely. Bár bennünk mindig volt egy kisebbségi érzés, hogy nem tudunk megfelelni az elődeink magas mércére tett követelményeinek a Kollégiumban. Ugyanakkor egyfajta tettvágy égett az emberekben. A hagyományokat részletekbe menően nem ismertük, de a különböző egyetemi tanszékek oktatóiról tudtuk, hogy Eötvös-kollégisták voltak, hallottunk a Batthyány utcáról, a Kollégium első helyszínéről. A hagyományok felelevenítését szorgalmazta Novák Mihály tanár úr is, más hangsúlyokkal, valamint a későbbi igazgató, Nagy Géza tanár úr is.

Az átalakulás több tényezéből állt. Egyrészt a Kollégium az Irinyi épület körútra néző szárnyában, annak első emeletén volt akkoriban. Ezt felújították és átalakították, hiszen azelőtt három nyolcágas szoba volt, az átalakítás után pedig négy- és hatágysak lettek. Továbbá megkaptuk a második emeletet, ahova tizenkét lány költözhetett be, így a létszám harminchatra nőtt. Szervezetileg az igazgató mellett, aki akkor Novák Mihály volt, egy úgynevezett Igazgató Tanács lépett működésbe. A tanácsba a jogi kar részéről Both Ödön, a bölcsész kar részéről Nagy Géza, a Természettudományi Kar részéről Grasselly Gyula és Huhn Péter professzor urak mint korábbi igazgatók és Weisz Imréné tanárnő kapcsolódtak be a Kollégium munkájába. Javaslatot tettek hallgatók kollégiumi felvételére, programokra. Weisz Imréné a lányok patrónája lett, valahogy így lett kitalálva. Elöttem Scherer Ferenc volt a titkár, de ő hirtelen lemondott és könyvtárosként (ami a kollégiumi titkári tisztség „előszobája” volt) – számomra váratlanul – a

tagság belém helyezte bizalmát. Ezért diák részről nekem jutott a feladat, hogy az átalakulás mozgatója legyek. Célirányosan kerestük az új tagokat az egyes karokon, lányokat, akik újonnan lettek Eötvösösök, ajánlásokat gyűjtöttünk be az egyes karokról, tanszékekről. Felkerestük a jelölteket a kollégiumokban. Így találkoztam össze többek között Font Mártával is, aki három év múlva a feleségem lett. Novák Mihály elve volt, hogy utóvizsgást ne vegyünk fel, illetve a bent lévőnek számolnia kellett azzal, hogy kirakják a kollégiumból. Ezt az elvet keményen és következetesen be is tartotta. Az akkori rektort, Márta Ferenc professzort, akademikust kereste meg Novák Mihály, akit megnyert az átszervezés ügyének. Egy tanszéken dolgoztak. Komoly pénzeket fordított az egyetem erre az átalakítási programra. A Gazdasági Hivatal vezetője akkoriban Tanács István volt, az egyetem részéről, ő volt ennek a bonyolítója, a műszaki kivitelezés felügyelője. A felesége egyébként az Irinyinek és nekünk is gondnoknőnk volt.

Milyen volt a kollégiumi elhelyezés?

Az átalakítás után kifejezetten jó, más kollégiumokhoz képest is. Külön érték volt a könyvtár. A könyvtárosi pozíció a titkári poszt megelőzője volt. Velem is így történt.

Milyen volt a kollégiumi tagok tanulmányi és tudományos tevékenysége?

Követelmény volt a jó tanulmányi eredmény és a diákköri aktivitás. Volt, aki kikerült a Kollégiumból, akár fél év után is. Egyetemi professzorokat hívtunk meg előadásokra, valamint mi magunk is beszámoltunk saját diákköri munkánkról. Emlékszem Bálint Csanád előadására a kettős honfoglalásról, Halász Előd, Wittmann Tibor, Szőke György, Grasselly Gyula, Kalmár László vagy Leindler László előadására, a jogi karról Kovács Istvánéra, aki akkor az Elnöki Tanács tagja is volt, valamint Weisz Inci néni zenés-képes spanyolországi beszámolójára. Felejtetetlen értékek közvetítése történt így felénk, példaképekké váltak számunkra kutatási eredményeikkel, széles körű világlátásukkal. Kollégiumi nyelvtanfolyam is indult angolból, németből. Sokat köszönhetünk Novák Mihály igazgató úrnak, szigorú következetességének meglett az eredménye. Utána Nagy Géza, a francia irodalom kutatója, széles műveltségű tanár lett az igazgató, aki a maga franciás háttérével a pesti Eötvös Collegium és a párizsi École Normale Supérieure „levegőjét” hozta a Kollégium életébe.

Hogy működött a közösség, hogyan vált be a különféle szakosok, valamint a lányok és fiúk együttélése?

Nagyon jól. A magának való embereket kidobta magából. Ez volt az egyetlen terepünk, ahol szervezkedhettünk, annak idején még ilyen világot éltünk. Kaptunk lemezjátszót a társalgóba, Sipos Misi vezette be a társaságot a zenébe. Garab Győző és Kérchy Laci nagy jazzrajongók voltak. Óriási beszélgetéseink voltak. Amikor már bekerült az ember, akkor jó értelemben vett vizsgáztatások zajlottak, kérdeztük egymást erről-arról. A Természettudományi Kar hallgatóiból még egy bölcsész részéről is megirigylendő, hihetetlen nagy humán műveltség bűjt

elő. Nagy focimeccsek zajlottak a „libalegelőn”, emlékszem a jól játszó és ezt is komolyan vevő Kürti Bélára, Garab Győzőre, Kérchy Lacira. El-eljártunk a Sárkányba, Béke Tanszékre, Gödörbe, Kapcába, Buzába a Szent István térre. Sipos Misivel voltak nagy portyázásaink. De ezek nem voltak cél nélküli italozások, hanem beszélgetéseink lelket gazdagító és elmét élesítő alkalmakként élnek ma is emlékezetemben. Huhn Péter bácsi jóságos ember volt. Sokat jött tarokkozni és kirándulásokat szervezett. Gyálarétre, majd a Maros-torkolathoz kirándultunk, tüzet raktunk, húst sütöttünk, fociztunk. Összekovácsolódott a társaság.

Mi volt a titkár feladata?

Szerveztem a programokat, tartottam a kapcsolatot a gondnoksággal és az igazgatóval, rendeztem a belső problémákat, a beszámolókkal foglalkoztam. Egyszer helyre is igazított Leindler professzor úr, hogy nem tudományos, hanem tudományos diákköri munkát végeztünk.

Milyen életet tettek lehetővé az akkori anyagi körülmények?

Ki lehetett jönni, jártunk a menzára, bár reggelit ott nem kaptunk. Később népköztársasági ösztöndíjasként több könyv vásárlására is volt módom.

Hogy alakult egyéni életpályája, mit adott a Kollégium?

Tanárember lettem. Először a Radnóti és a Ságvári Gimnáziumban tanítottam, helyettesítettem a Német Tanszéken is. Később Pécsre kerültem a Leőwey Gimnáziumba, történelmet tanítottam a német nemzetiségi tagozaton, bekapcsolódtam a Magyar Történelmi Társaság Tanári Tagozat munkájába, ledoktoráltam. Majd egy különálló német nemzetiségi oktatási intézmény, a Koch Valéria Iskolaközpont alapító igazgatója lettem, ahova tizenkilenc év után most nem pályáztam újra, mert a Magyarországi Németek Pedagógia Intézetének igazgatói posztjának nézek elébe. A Kollégiumból az életbe nyitottságot, demokratikus gondolkozásmódot vittem, akkor, amikor ez országos szinten szóba sem jöhetett. Az egymás véleményét tiszteletben tartó vitakultúra szintén része az örökségnek. Sokat tanultunk egymástól és megbecsültük egymást. Többek között a Kollégiumnak köszönhető, hogy nem lettem szakbarbár.

*Az interjút Varga-Orvos Zoltán készítette 2010-ben
Szerkesztette: Nagyllés János*